

Karl May:

Zaklad v Srebrnem jezeru.

(Dalje.)

Krotilec, močen, koščen človek, je zmašil meso skozi palice, si pogledal občinstvo in nekaj šepnil svojemu gospodarju. Gospodar je majal z glavo, krotilec mu je prigovarjal in ga menda pregovoril. Lastnik cirkusa in črnega panterja je pokimal in se obrnil h gledalcem.

»Gospoda,« je pravil z vznešenim glasom, »povem vam, sreča vam je milal! Ukročenega črnega panterja v zapadnih državah še ni bilo videti. Tri tedne se je bavil z njim moj krotilec v New Orleansu in danes, pravi, pojde prvič javno k njemu v kletko. Sédel bo k njemu, — seveda le, če dobi primerno nagrado.«

Panter se je lotil mesa in mlel kosti s svojimi strašnimi zobmi, da je hreščalo in pokalo. Ni se zmenil več za občinstvo in zdelo se je, da za krotilca ne bo prenevarno, če gre k njemu.

Celo mali učenjak z očali je bil ves navdušen.

»Sijajno, siri!« je tlesnil v roke. »Kaj takega še nismo videli —! Za tak prizor se že nekaj tvega.

Koliko pa bi rad imel mož?«

»Sto dolarjev, sir. Ni majhna nevarnost, ki se v njo podaja. Pravi, da živali še nima popolnoma v oblasti.«

»Sto dolarjev —? No, bogat nisem, ampak pet dolarjev pa le dam. Saj bodo drugi tudi dali.

Kdo še dá?« se je obrnil k občinstvu.

In toliko se jih je oglasilo, da bi krotilec res spraval vkup zahtevano vsoto. Ljudje bi bili radi do kraja izrabili izredno priliko.

In tudi stave so se začele. Amerikanec ne more izhajati brez njih, ob vsaki priliki stavi, posebno pa, če je nevarno. In kapitan je bil prvi, ki je ponudil stavo.

Lotil se je Old Firehanda.

»Staviva, sir?«

»Na kaj?«

»Da krotilec ne bo odnesel zdrave kože iz kletke. Velja —? Za koliko? Za petdeset dolarjev?«

Old Firehand je odkimal.

»Sir, svarim vas! Pazite, da ne zagrešite usodne napake! Prosim vas, ne dovolite krotilcu, da bi se podajal v tako nevarnost!«

Kapitan se je smejal.

»Zakaj ne? Tri tedne ga je že krotil in povrh se je sam ponudil, da pojde k njemu!«

»Kljub temu! Sam je priznal, da ga še nima popolnoma v oblasti. In trije tedni za tako divjo zverino ne pomenijo dosti.

Dolžni ste, bi rekel, da ugovarjate!«

»Pshaw —!« je zamahnil kapitan z roko. »Sem mar krotilec oče ali pa njegova mati —? Tod v tej blagoslovljeni deželi ima sleherni človek pravico, da tvega kožo in življenje, če se mu poljubi, in nihče mu ne sme braniti. Če ga panter požre, je to njegova in panterjeva zadeva, ne pa moja!«

In obrnil se je k občinstvu.

»Torej, dame in gospodje, sto dolarjev stavim. da mož ne pride zdrav in cel iz kletke! Kdo stavi? Deset odstotkov stave dobi krotilec kot posebno nagrado.«

Kapitanov zgled je ljudi kar dvignil. Stavili so in še celo visoke vsote in krotilec bi dobil krog tri sto dolarjev še povrh k dogovorjenim sto, če bi srečno prestal nevarnost.

Posebni pogojev mu niso stavili, niti tega niso določili, ali sme vzeti orožje s seboj v kletko. Ga tudi ni vzel, le po bič si je šel, ki je v njegovem ročaju tičala eksplozivna krogla. Če bi mu pretela nevarnost, je bilo samo treba, da je krepko udaril

panterja z ročajem, pa bi se krogla razletela in panterja ubila.

»Na tisti bič se prav nič ne zanesem!« je dejal Old Firehand Črnemu Tomu. »Bolj bi učinkoval umetni ogenj. Mož je vse preveč drzen!«

Krotilec je nagovoril občinstvo, stopil h kletki, odrinil zapah in odprl ozka, poldrugi meter visoka vrata. Dolg človek je bil in skloniti se je moral, da je lahko vstopil. In ker je z rokami držal vrata, je vzel bič med zobe. Za trenutek vsaj je bil brez brambe.

Bil je seveda že večkrat pri panterju v kletki, pa v drugih okoliščinah. Žival tistokrat ni tičala cele dneve v temi, solčna svetloba je ni razdražila in tudi toliko ljudi ni bilo okoli nje. Tudi ropot strojev in šumenje vode jo je menda dražilo. Na vse to ni sta pomislila lastnik in krotilec in njuna nepremišljenost je pozročila usodno nesrečo.

Panter je ležal v kotu kletke in obrnjen v stran od gledalcev. Ko je čul za seboj šum, se je obrnil. Prav tedaj se je krotilec s sklonjeno glavo porival v kletko, — oči so se hudobno zabliskale živali, strahovito naglo je planila, — in že je zgrabila s svojimi strašnimi zobmi sklonjeno krotilecovo glavo, — zahreščalo je in glava je bila drobna.

En sam grozen krik strahu je odjeknil na krovu, vse je planilo pokonci in bežalo. Le trije so ostali pred kletko, lastnik, Old Firehand in Črni Tom. Lastnik je zagrabil za vrata in jih skušal zapreti, pa ni mogel, krotilecovo truplo mu je bilo napoti. Zgrabil ga je za noge in ga vlekel ven.

»Za božjo voljo, tega ne!« je kričnil Old Firehand. »Panter bi skočil za svojo žrtvo —! Porinite truplo v kletko, saj mož je itak mrtev, in potem zaprite vrata!«

Panter je čepel pred žrtvo, z bliskajočimi se očmi je meril gospodarja in kazal krvavo zobovje. Uganil je menda, kaj namerava, jezno je zatulil in počasi lezel po truplu, kot bi hotel braniti svoj plen. Le še kaka dva decimetra je bil oddaljen od vrat.

»Proč — proč —! Planil bo!« je kričal Old Firehand. »Tom, — puško! Samokres nič ne pomaga.«

Komaj deset sekund je minilo, odkar je stopil krotilec v kletko. Ves krov je bil v divji zmešnjavi, vse je bežalo in kričalo. Vrata v kabine in v medkrovi so bila na mah zadelana. Ljudje so se skrivali za sode in zaboje, pa spet planili in iskali zavetja drugje.

Kapitan je zbežal na poveljniški mostič, tri štiri stopnice hkrati je preskočil. Za njim je bežal Old Firehand. Lastnik se je skril za kletko, Črni Tom pa je hitel po svojo puško. Spotoma mu je menda prišlo na misel, da ima h kopitu privezano sekuro in da je ne bo mogel dovolj naglo odvezati, puška je bila nerabna. Prihital je mimo Indijancev, ki sta še vedno nepremično stala ob ograji. In domislil se je nečesa drugega.

»Daj mi puško!« je hlastnil in jo že tudi iztrgal starejšemu iz roke.

»Sam bom streljal!« je dejal Veliki medved in iztegnil roko po orožju.

»Pusti me! Bolje znam ko ti!«

Obrnil se je. Panter je bil že na krovu, dvignil je glavo in tulil. Tom je pomeril, strel je počil, krogla pa ni zadela. Hlastno je izdrl puško še mlajšemu Indijancu, spet ustrelil, — pa spet ni zadel.

»Slabo streljaš —! Ne poznaš moje puške!« je dejal stari takó mirno, kot da sedi doma pred svojim šotorom in kot da blizu in daleč ni nobenega panterja. Tom pa se ni zmenil za njega, vržal je puško v stran in pohitel na prednji krov, kjer so ležale puške cornela in njegovih tovarišev. Ti »gentleman« in junaki so se jadrno poskrili, komaj da je panter zatulil. Niti videti jih ni bilo več.

Tedaj pa je ob poveljniškem mostiču odjeknil grozen krik.

(Dalje sledi.)

Rastline duhajo.

Že večkrat so razni raziskovalci domnevali, da imajo tudi rastline neko vrsto volje, toda te domneve dosedaj niso mogli dokazati. To je storil sedaj vsaj za neke rastline neki ameriški botanik (rastlinoslovec). Uporabil je za svoje poskuse znano »mesojedo« rastlino rosiko. Nekoliko oddaljeno od nje je obesil košček svežega mesa. Rastlina je potem pokazala razločno obračanje proti mesu, dokler ga ni dosegla. Seveda pa je bilo to obračanje silno počasno in se ni dalo ugotoviti s prostim očesom, temveč na ta način, da je filmski aparat v presledkih po 40 minut napravil po en posnetek. Pri predstavi se je potem ves postopek skrajšal na nekoliko sekund.

Letalo za prevoz smučarjev

so upeljali na Poljskem. Letalo obratuje nim središčem Zakommed Varšavo in sportpane. Vsak smučar vzame lahko seboj poleg smuči še 10 kg prtljage. Prevoz traja 5inpol ure ter stane tja in nazaj 40 zlotov, kar znaša manj nego na isto razdaljo vlak II. razreda. Vpeljava smučarskega letala se je zelo obnesla.

Madrid — Paris v petih urah.

Španska vlada je določila, da bo vpeljala dve novi zračni prometni progi Madrid — Paris in Madrid — Balearski otoki. V obeh smereh bodo obratovale tri motorni Dornier-aeroplani s hitrostjo 300 km na uro. Za prelet razdalje Madrid — Paris bo treba 5 ur in za črto Madrid — Balearski otoki 3 ure.

Izdanki za obleko.

Na Angleškem izdajo letno za obleko 400 milijonov funtov; od te svote odpade za ženska oblačila 250 milijonov funtov.

Žuželke in plevel

povzročata letno v Združenih ameriških državah škodo za poldrugo milijardo dolarjev.